

Σηκός — Ἐπειδὴ οἱ Ἑλληνες ἀπέδιδον μέγα σέδας εἰς τοὺς τάφους τῶν οἰκείων, πολλοὶ περιεκύλουν αὐτοὺς μὲ φραγμούς, φρούριμενοι μὴ ἐλθόντες οἱ νεκρομάντεις συλλέξωσι τὰ δυτᾶ αὐτῶν, καὶ τὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς τὰς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συνήθεις μαντικὰς ἔργασίας των· 25) ὁ φραγμὸς οὗτος ἐκαλεῖτο Σηκός, ὅθεν καὶ Σηκάζω (περικλείω). ὑπάρχει μάλιστα εἰς τι λείψανον ἀπολεσθείσης τινος τραγῳδίας τοῦ Σοφοκλέους, ἐπιγραφομένης Πολύεδος, ἥ φάσις σηκός τάφου, ἀλλαχοῦ δὲ ὁ αὐτὸς μεταχειρίζεται εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν τὴν λέξιν Ἔργμα 26) δηλοῦσαν ἐπίσης περίβολον τάφου. Ἐκτοτε μετεχειρίζοντο τὴν λέξιν ταύτην γενικῶς, διὰ νὰ δηλώσωσι πάντα περιτοιχισμένον τάφον, λαμβάνοντες τὸ μέρος ἀντὶ τοῦ ὄλου. Καὶ οἱ εἰς Πέργαμον δὲ ἀνακαλυφθέντες τάφοι εἶναι σχεδὸν ὅλοι περιτοιχισμένοι ἀπὸ τοιούτους φραγμούς.

(ἀκολουθεῖ)

Η ΚΙΝΑ.

Η ἐκτεταμένη αὕτη αὐτοκρατορία κατέχει τὸ μεγαλήτερον μέρος τῆς Ἀσίας, καὶ συνορεύει πρὸς μὲν τὴν Ἀρκτον μὲν τὴν Ἀσιατικὴν Ρωσσίαν, πρὸς Δυσμαὶς δὲ μὲ τὴν Ταρταρίαν, καὶ πρὸς Ἀνατολὰς καὶ Μεσημβρίαν μὲ τὸν Ὡκεανόν· ἔχει ἕκτασιν 166, 666, τετραγωνικῶν Γαλλικῶν λευγῶν, καὶ 200 ἑκατομμύρια κατοίκων, ἥ δὲ γῆ της εἶναι γενικῶς καρποφόρος.

Η Κιναϊκὴ Αὐτοκρατορία ἐμπεριλαμβάνει τὴν Κίναν, τὴν Θιβέτην, τὴν Βουτάνην, τὴν Κορέαν, τὴν Μογγολίαν, τὴν μικρὰν Βουχαρίαν καὶ τὴν Μανδουρίαν· οἱ δὲ κάτοικοι τῆς διαιροῦνται κατὰ μὲν τὴν Θρησκείαν εἰς Βουδιστὰς, ἥ μαθητὰς τοῦ Κομφουκίου, εἰς Λαωστὰς, εἰς Λαμιστὰς, εἰς Κτησιματολάτρας, εἰς Μωαμεθανούς, εἰς Χριστιανούς τοῦ Δυτικοῦ Δόγματος καὶ εἰς τοὺς Ἐβραίους, κατὰ δὲ τὰς Γλώσσας εἰς Μανδσαίους (οἵτινες εἶναι τὸ ἐπιχρατοῦν ἔθνος), εἰς Κιναίους, Θιβετανούς, Κοραίους, Μογγόλους, Τούρκους, Μιαώτας, Λώλους, Χαϊνανούς, Φορμοσιανούς, Λυκουχικούς καὶ Ἐβραίους.

25) Φαίνεται ὅτι ἐκ τούτου προπλίθεν ὁ τόμος τοῦ γὰ μὴ συγχωῆται εἰς οὐδένα ἥ εἰς τοὺς τάφους τῶν γεκρῶν εἰσοδος εἰμὶ εἰς τοὺς πλησιεστέρους αὐτῶν συγγενεῖς.

26) Σοφοκλῆς Ἀγτιγ. στ. 848 καὶ 849.

Αἱ κυριώτεραι πολεις τῆς Κίνας εἶναι τὸ Πεκίνον, Μητρόπολις τῆς ἐκτεταμένης ταύτης Αὐτοκρατορίας, ἐμπεριέχουσα 1, 300,000 ψυχῶν. Η Ναν — Κίνη ἔχουσα κατοίκους 500,000, ἥ Χαγκ — Τσου ἔχουσα 700,000 καὶ ἥ Καντάν, ἔχουσα 600,000. Κατὰ τὸν περιηγητὴν Λεκόντην ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Κίναν, 160 πόλεις τῆς πρώτης κλάσεως, 270 τῆς δευτέρας καὶ 1200 τῆς τρίτης.

Οὔτε τῶν Περσῶν, οὔτε τῶν Ἐβραίων, οὔτε τῶν Ἑλλήνων αἱ ἴστορίαι περιέχουσι τι περὶ ταύτης τῆς χώρας· εἶναι δὲ πολλὰ πιθανὸν, ὅτι φυλαὶ διάφοροι, καταβάσαι ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς Μογγολίας, εἰσέβαλον εἰς τὴν Κίναν, καὶ κατεστάθησαν ἐκεῖ χωρὶς νὰ ἐνοχλῶνται παρὰ ἄλλων· ἐπειδὴ ἐξ ἑνὸς μέρους ἥγουν πρὸς Ἀνατολὰς καὶ Μεσημβρίαν, τοὺς ἐφύλαττε θάλασσα ἀπλευστος καὶ τραχεῖα· ἐξ ἄλλου δὲ ἥγουν πρὸς Βορρᾶν καὶ δυσμὰς, ὑψηλὰ καὶ ἀδιάβατα ὄρη. Αἱ δὲ φυλαὶ αὗται ἐκαλλιέργησαν κατὰ μικρὸν τὴν καρποφόρον ταύτην γῆν, καὶ ἐπεμελήθησαν μὲν, ἄλλα πολλὰ ἀτελῶς τὰς κυριωτέρας τέχνας τοῦ κοινωνικοῦ βίου· διὰ νὰ ἐξασφαλισθῶσι δὲ ἀπὸ τὰς ἔχθρικας ἐπιδρομὰς τῶν βαρβάρων αὐτῶν γειτόνων, ἐτείχισαν τὴν ἐπικράτειάν των ἐκ μέρους τῆς ξηρᾶς, κατασκευάσαντες τὸ περίφημον Κιναϊκὸν τεῖχος, τὸ διποῖν ἀνηγέρθη εἰς τὰ 400 ἔτη Π. Χ. ἐκ κεράμων στερεῶν. Ἐχει δὲ ἕκτασιν 600 περίπου Γαλλικῶν λευγῶν, ὕψος 25 ποδῶν, καὶ πλάτος 14, καὶ 25 χιλιάδας πύργους ἔχοντας ὕψος 45 Γαλλικῶν ποδῶν, καὶ κατεχομένους ἀπὸ στρατιωτικὰς φρουράς. Εἰς τινα δὲ μέρη, ὅθεν ὑπώπτευον περισσότερον τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἔχθρων, ἐκτίθησαν διπλᾶ καὶ τριπλᾶ τείχη, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς διόδου τούτου τοῦ τείχους ὑψηλὰ ἔουνται διέσχισαν, τὰ δὲ λιμνώδη μέρη, ὅσα διήρχετο, συμπήξαντες ἀσφαλῶς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, ἐθεμελίωσαν ἐπ' αὐτῶν τὴν οἰκοδομὴν, ἐπὶ δὲ τῶν ποταμῶν, κατασκευάσαντες ὑπερμεγέθεις θόλους, συνήνωσαν τὰς δύο ὄχθας, πρὸς ἑξακολούθησιν καὶ συγκοινωνίαν τῶν ὄχυρωμάτων· λέγουσι δὲ, ὅτι τὸ γιγαντιαῖον τοῦτο ἔργον συνετελέσθη ἐν διαστήματι ἐξ μόνον μηνῶν διὰ τῆς ἀδιακόπου ἔργασίας τοῦ τρίτου μέρους ἐκ τοῦ ὄλου τῶν κατοίκων τῆς Κίνας, ἥ 15 περίπου ἑκατομμύριών ἀνθρώπων, ὑποχρεωθέντων εἰς τοῦτο διὰ αὐστηρᾶς διαταγῆς τοῦ Αὐτοκράτορος.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΚΥΡΙΑ ΚΙΝΑΙΑ.

‘Αλλ’ ὅμως νομάδες λαοὶ τῆς Ταρταρίας, ὑπερθάντες; τὰ φοβερὰ ταῦτα τείχη ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Γένγκης - Χάν, ἐκυρίευσαν τὴν Κίναν, καὶ ἀντικατέστησαν τὴν παλαιὰν ἐπιτόπιον δυναστείαν. ‘Αλλ’ ἐπειδὴ οἱ νικηταὶ ἦσαν ἀπαιδευτότεροι τῶν νικηθέντων συνεμφορφώθησαν μὲν τὰ ἥμιτη τούτων, ὅστε οἱ Κιναῖοι δὲν μετέβαλον κἀντεῦ ἐκ τῶν οἰκείων ἔθιμων.

Αἱ περὶ τῆς ιδίας αὐτοῦ ἀρχαιότητος μυθώδεις παραδόσεις τοῦ Κιναϊκοῦ ἔθνους εἶναι τερατωδέσταται, ἐπειδὴ οἱ σοφοὶ των ὑποκινόμενοι, φαίνεται, ἀπὸ γελοίαν φιλαυτίαν, ἀριθμοῦσι, χωρίς τινα λόγον ἡ πιθανότητα χιλιάδας αἰώνων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ὑπάρχειας των· ἡ δὲ μᾶλλον ἀληθής θεωρουμένη Ιστορία

τοῦ ἔθνους τούτου εἶναι ἡ ἐκατὸν περίπου ἔτη II. Χ. συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Κιναίου Σηματοίου, ἀρχομένη ἀπὸ τὸ 900 ἔτος πρὸ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. Περίφημος φιλόσοφος τῆς Κίνας ὑπῆρξεν ὁ Κομφούκιος, ὃστις ἔζη κατὰ τὴν μεγίστην πιθανολογίαν περὶ τὰ 550 ἔτη Πρ. Χρ. ὁν σύγχρονος σχεδὸν τοῦ Βασιλέως τῶν Περσῶν Κύρου, καὶ τοῦ φιλοσόφου Πυθαγόρου· οὗτος, λέγουσιν, ὅτι εὑρὼν εἰς τὸ ἔθνος του πολλὰς ἴεράς βίβλους, μετερρύθμισεν ἡ διώρθωσεν αὐτὰς, συνέγραψε δὲ καὶ τὸ λεγόμενον Σιόν - Κίνγ, ἡ συλλογὴν νόμων καὶ θρησκευτικῶν ἔθιμων, τὸ δποῖον μετεφράσθη καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν, καὶ ἐξεδόθη εἰς τὰ 1700.

Ἡ Κίνα κυβερνᾶται ὑπὸ Αὐτοκρατόρων, οἵτινες

εἶναι ἀπόλυτοι Μονάρχαι, ὄνομαζόμενοι υἱοὶ τοῦ Ηλίου, "Ἄγιοι Αὐτοκράτορες, καὶ ὑπέρτατοι κύριοι τοῦ Κόσμου· ἡ Ἐπικράτειά των ὄνομάζεται ἐπίσης Οὐράνιος Αὐτοκράτορας τοῦ ἀριανοῦ· τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ Αὐτοκράτορος εἶναι χίλια ἑκατομμύρια δραχμῶν· οἱ περὶ αὐτὸν ἀρχοντες ὄνομαζονται Μανδαρῖνοι, καὶ διοικοῦσι κατὰ τὴν ἀπόλυτον θέλησιν τοῦ Μονάρχου των· Ἀλλὰ μολονότι ὁ Οὐρανίος μονάρχης τῆς Κίνας ἔχει ἀπειρότερον ἔξουσίαν ἐπὶ τῶν λαῶν του, ἀλλ' αἱ ἔθιμοταξίαι τῆς αὐλῆς του τὸν κρατοῦσι δεσμευμένον καὶ τὸν ἀποκαθιστῶν δουλικώτερον τοῦ ἐσχάτου τῶν ὑπηκόων του. Πρὸς εὐχαρίστησιν δὲ τῆς περιεργείας τῶν ἀναγνωστῶν μας περιγράφομεν ἐνταῦθα μίαν ἡμέραν τῆς ζωῆς του.

Ο οὐρανίος Αὐτοκράτωρ δὲν δύναται νὰ κοιμηθῇ ποτέ ὅσον θέλει· πρὸ τῶν τεσσάρων ὥρων τῆς πρωΐας ὁ ἐπὶ τοῦτο διωρισμένος εὐνοῦχος, κρατῶν φανάριον, πλησιάζει εἰς τὴν κλίνην του καὶ τὸν ἔξυπνοντα ἀκοντα· τὸν δὲ εὐνοῦχον παρακολουθοῦσι κατὰ σειρὰν οἱ Αὐτοκρατορικοὶ θαλαμηπόλοι καὶ ὑπηρέται, φέροντες τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐνδυμασίαν τοῦ Μονάρχου καὶ τὸ τέϊον. Ἀφοῦ δὲ ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνδυθῇ καὶ πίῃ τὸ τέϊον, μεταβαίνει εἰς τὸ ἴδιαιτερόν του γραφεῖον, ὃπου εὑρίσκει φακέλλους ἐγγράφων, τὰ ὅποια πρέπει ν' ἀναγνώσῃ ὅλα, καὶ νὰ φανερώσῃ τὴν συγκατάθεσίν του, ἡ τὰς Αὐτοκρατορικὰς παρατηρήσεις του, διά τινος ἴδιαιτέρου διπλώματος, ἡ σημείου διὰ τοῦ ὄνυχος ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου, τῶν ὅποιων συνθημάτων τὸ νόημα μεταφράζουσι καὶ σχολιάζουσιν οἱ σύμβουλοί του. Ἐν τοσούτῳ πρὸ τῆς ἀνατολῆς ἀκόμη τοῦ Ἡλίου ἡ αἰθίουσα τοῦ Θρόνου εἶναι πλήρης διαφόρων Μανδαρίνων, περιμενόντων τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Αὐτοκράτορος, ὃστις παρουσιάζεται ἐκεῖ ἀμα τελειώσῃ τὴν ἀνάγνωσιν ὅλων τῶν ἐγγράφων, καὶ τότε ὅλοι οἱ παρόντες, πίπτοντες πρηνεῖς, προσκυνοῦσι τὸν Οὐρανίον Αὐτοκράτορα, κτυπῶντες τρὶς τὸ μέτωπον αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ οὕτω γίνεται ἡ ἔναρξις τῆς ἀκροάσεως, κατὰ τὴν δοπιάν δὲ Αὐτοκράτωρ χρεωστεῖ νὰ συνδιαλεχθῇ μὲ σῆλους τοὺς παρευρισκομένους εἴτε ἀμέσως, δὲν οὗτοι εἶναι ἔξοχα ὑποκείμενα, εἴτε διὰ κλητήρων ἐπαναλαμβανόντων μεγάλη τῇ φωνῇ τὰς ἐρωτήσεις τῷ

Μονάρχου, καὶ τὰς ἀπάντησεις τῶν αὐλικῶν, δὲν οὗτοι εἶναι κατωτέρας τάξεως ἀξιωματικοί.

Εἰς τὰς ἐπτὰ πρὸ μεσημέριας παύει ἡ ἀκρόσατις, δὲν Μονάρχης ὑπάγει νὰ προγευματίσῃ μόνος· διότι, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς Γῆς κανέis ἄλλος ὅμοιός του, δὲν δύναται ἐπομένως κανέis νὰ συμφάγη μετ' αὐτοῦ. Καθὼς ὅμως δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον εἰς τὸν οὐρανὸν Αὐτοκράτορα νὰ κοιμηθῇ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, ἐπίσης δὲν τὸν εἶναι ἐπιτετραμένον οὐδὲ νὰ φάγη κατὰ τὴν ὅρεξίν του. Ο νόμος προσδιορίζει αὐστηρῶς κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους ὅλα τὰ φαγητά, ὅσα πρέπει καθ' Ἑκάστην νὰ παρατίθενται ἐπὶ τῆς Λύτοκρατορικῆς τραπέζης· μετὰ δὲ τὸ πρόγευμα ἡ ἔθιμοταξία παραχωρεῖ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα δύο ὥρας ἀνέσεως, εἴτε διὰ νὰ κοιμηθῇ, εἴτε διὰ νὰ ἡσυχάζῃ ὀργής, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν του· καὶ μετὰ ταῦτα μεταβαίνει πάλιν εἰς τὸ γραφεῖον του, ἔνθα διάρροος Μανδαρῖνοι ἔξ οὐλῶν τῶν κλαδῶν τῆς ὑπηρεσίας περιμένουσιν ἐκεῖ, διὰ νὰ τὸν δώσωσι πληροφορίας καὶ διασαφήσεις ἐφ' ὅλων τῶν δημοσίων καὶ πολλῶν ἴδιωτικῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους, τὰς δοπιάς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἔξετάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ μόνος του· καὶ ἡ ἐργασία αὗτη τὸν ἐπασχολεῖ ἔως εἰς τὰς τρεῖς μετὰ μεσημέριαν, καθ' ἣν ὥραν γεματίζει· τοῦ δὲ γεύματος τὰ φαγητά καὶ αἱ ἐλάχισται λεπτομέρειαι εἶναι δομοίως κανονισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου μὲ τὴν αὐτὴν αὐστηρότητα, ὡς καὶ τὰ τοῦ προγεύματος.

Μετὰ τὸ γεῦμα δὲ Αὐτοκράτωρ ἔχει τινὰς στιγμὰς ἀνέσεως, κατὰ τὰς δοπιάς δύναται νὰ περιδιαβάσῃ εἰς τοὺς κήπους του, ἡ νὰ μεταβῇ εἰς τὰ δωμάτια τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ· ἀλλ' αἱ στιγμαὶ τῆς ἀνέσεως ταύτης ἀποβαίνονται πολλάκις δυσάρεστοι δὲν αὐτόν· διότι ἐπειδὴ καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν γεματίζουσιν αἱ γυναικεῖς καὶ τὰ τέκνα του, τὰ δοπιά δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν αὐστηρὰν ἀπαγόρευσιν τοῦ νόμου, συμβαίνει πολλάκις, ὥστε δὲ Αὐτοκράτωρ θιάζεται βλέπων αὐτὰ τρώγοντα φαγητά καὶ δοπιάς, τὰ δοπιά οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐγγίξῃ. Καὶ τέλος εὐθύς, ὅτε δὲ Ἡλίος δύσῃ, δὲν οὗτος τοῦ Ἡλίου, δὲ Αὐτοκράτωρ τοῦ Οὐρανίου Βασιλείου, ἐκὼν καὶ ἀκων πρέπει νὰ κοιμηθῇ ταῦτοκρόνως μὲ τὸν πατέρα του.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ αὐκλος τῆς ζωῆς, τὸν ὅποῖον ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας χρεωστεῖ ἀπαρεγκλίτως νὰ διαιτέχῃ καθ' ἐκάστην ἡμέραν, πλὴν τῶν κατὰ τὰς ἕօρτας συμβαίνουσῶν σπανίων ἔξαιρεσεων, αἵτινες ἀποκαθιστῶνται δὲ αὐτὸν ἔτι μᾶλλον ἐνοχλητικώτεραι, ἐνεκα τὸν ἀπειραρίθμων ἔθιμοταξιῶν· οὐδὲ δύναται ὁ περίβλεπτος οὗτος αἰχμάλωτος νὰ ὑπεκφύγῃ πρὸς μικρὸν τὴν φρικώδη μονοτονίαν τῶν δεσμῶν του διὰ ταξιδίων, ἢ περιοδειῶν, ἐντὸς τοῦ ἀπέριου Κιναϊνοῦ Κράτους· διότι, ἐπειδὴ καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ ψυχὴ τῆς οὐρανίου αὐτοκρατορίας, ἐνοεῖται πάντοτε παρὸν εἰς τὰ ἀνάκτορά του, ὅθεν ὡς ἐκ κέντρου διαχέει ἐξ ἵσου πέριξ ἔαυτοῦ τὴν ἀγαθοποιὸν ἐνέργειάν του· δὲ ὁ καὶ οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν εἰς αὐτὸν τὸ νὰ μετασαλέσῃ, καὶ τὸν ὑποχρεοῦσι νὰ μένῃ πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸν κέντρον, ὥστε ἐκάστη ἐπαρχίᾳ ν' ἀπολαμβάνῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὴν μέρος ἀπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἐπίδροιαν. Ἐντὸς δὲ τούτων τὸ περιεργότερον εἶναι, διὰ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας, μολονότι ἀπόλυτος, δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ἐκείνους, τοὺς ὅποίους θέλει, εἴμην τοὺς ἐκ τῶν διελθόντων τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὠρισμένας αὐστηρὰς ἔξετάσεις, καὶ ἴκανονς ἐγκριθέντας· εἰς δὲ τὰς δημόσιας συμφορὰς οἱ νόμοι τὸν ὑποχρεοῦσι νὰ ὅμοιογήσῃ δημόσιας αὐτὸς ἔαυτὸν μόνον ἐνοχον ἀπέναντι τοῦ Θύρων, καὶ νὰ ἔξιλεώσῃ τὸ θεῖον διὰ νηστειῶν, ἀγνισμῶν καὶ πανδήμων τελετῶν.

Οἱ Κιναῖοι ἦσαν ἀνέκαθεν ἔκδοτοι εἰς τὴν γεωργίαν, διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι εἰς αὐτὴν τέχναι ἐφευρέθησαν πρώτη παρὸ αὐτοῖς· τὰ δὲ κυριώτερα τῶν φυσικῶν προϊόντων τῆς Κίνας εἶναι τὸ ὄρύζιον τὸ ὅποιον χρησιμεύει εἰς συνήθη τροφὴν τῶν Κιναίων, τὸ Ἰνδικόν, τὸ λινάριον, τὸ πιπέριον καὶ πρὸ πάντων τὸ τέτιον, τὸ ὅποιον εἶναι ἀειθαλῆς θάμνος ὑψηλὸς, 5, ἢ 6 Γαλλικὸς πόδας, πολλαπλασιαζόμενος διὰ τῶν σπειρομένων σπόρων του. Ἀπὸ τὸ τρίτον ἔτος ἔως τὸ ἔβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ φυτοῦ τούτου, συνάγουσι τὰ φύλλα του διὰ τοῦ ἔτους, κατὰ τὸν Φεβρουάριον καὶ Ἀπρίλιον μῆνα, καὶ ξηραίνουσιν αὐτὰ εἰς κλίθανον (φοῦρνον) κατ' ἐπανάληψιν. Η συγκομιδὴ τοῦ Φεβρουαρίου εἶναι ἡ καλητέρα. Ἔξαγουσι δὲ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ προϊ-

όντος τούτου 45 ἔως 50 ἑκατομμύρια Γαλλικῶν λιτρῶν, ἐξ ὧν τὸ ἐν πέμπτον μετακομίζεται εἰς τὴν Ἀμερικὴν, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὴν Εὐρώπην· ἐξ δὲ τῶν καὶ εἰς ἡμῖν γνωστῶν δένδρων, τὸ συνηθέπτερον εἶναι ἡ ἐκεῖθεν καὶ εἰς τὰ μέρη μας μετακομίσθεσα Συκαμινέα, τῆς ὅποιας ἡ καλλιέργεια εἶναι παρὸ αὐτοῖς πολλὰ ἀναγκαῖα, διότι τὰ πλειότερα φορέματα τῶν Κιναίων εἶναι μεταξωτά· Ἐκ δὲ τῶν οἰκιακῶν ζώων οἱ χοῖροι εἶναι οἱ μᾶλλον πολυπληθεῖς. Παράγει δὲ ἡ χώρα καὶ ἴκανὸν χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, τὰ δόποια συγάζουσιν ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς κόνιν· καὶ πρὸς τούτους πολυτίμους τινὰς λίθους καὶ ἄρθρον, σιδήρου, μόλυβδον, χαλκὸν καὶ ὄρειχαλκον.

Οἱ Κιναῖοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλὴν, καὶ εἶναι συνήθως μετρίου ἀναστήματος καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πελύσαροι· ἔχουσι μικροὺς πόδας καὶ χεῖρας, χρῶμα μαυροκίτρινον, ρίνας καὶ χείλη πολὺ ὅμοια μὲ τὰ τῶν Λίθιπων, καὶ ὡτία πολλὰ μακρὰ· τὰ δὲ ὅμικτα τῶν Κιναίων, δὲ ὃν κυρίως διακρίνονται οὗτοι τῶν λοιπῶν ἔθνων, εἶναι μικρὰ καὶ σχηματίζουσιν ὀξεῖταν τινὰ γωνίαν μετὰ τῆς ρίνας.

Ἡ Θρησκεία τῶν Κιναίων δημοιάζει πολὺ μὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν Βογχαμάνων· οἱ Ἱερεῖς των ὄνομάζονται Βόνζοι, ἡ δὲ γλώσσα των σύγκειται ἀπὸ μονοσυλλάβους λέξεις, καὶ εἶναι ἀτελεστάτη ὡς πρὸς τὰς λέξεις καὶ ἐκφράσεις· διότι ἔχουσι μόνον 350 πρωτοτύπους λέξεις γραφομένας διὰ τοσούτων στοιχείων, ἢ ἱερογλυφικῶν, τὰ δόποια ὄνομάζουσι κλειδία, ἐκάστη δὲ τῶν 350 πρωτοτύπων τούτων λέξεων ἔχει 40, ἢ 50 διαφόρους σημασίας, κατὰ τὸν τόνον τῆς φωνῆς, μὲ τὸν δόποιον προφέρεται. Ἡ γλώσσα αὕτη δὲν ἔχει οὔτε κλίσεις, οὔτε συζυγίας, οὔτε μόρια, διὰ δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Κιναῖοι δυσκολεύονται πολλάκις νὰ ἐκφράσωσι τὰς ἴδεας των, καὶ ἀναπληροῦσι τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου διὰ διαφόρων σχημάτων μὲ τοὺς δακτύλους των, ἢ μὲ τὸ ριπίδιον.

Τὸ Κιναῖον "Εθνος ἀμα συστήμεν ἔδειξεν ἀπ' ἀρχῆς ἀξιοθαύμαστόν τινα κλίσιν καὶ ἐπιτηδειότητα εἰς κολοσσαίας οἰκοδομάς, εἰς ἐκτεταμένας διώρυχας καὶ μεγαλοπρεπεῖς λεωφόρους· ἀλλ' ἀποχωρι-

σμένον ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ μὴ ἐπιτρέπον τὴν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ εἴσοδον εἰς οὐδένα ξένον, ἐμεινε περιωρισμένον, ἀμφίτις καὶ ἀφιλόκαλον, ὡς πρὸς τὰς ὥραίς τέχνας καὶ ἐπιστήμας· μολονότι τινὰ ἄξιόλογα ἔργα, ὡς τὸ Σηριακὸν νῆμα (μετάξιον), ἢ ἐργασία τοῦ Λευκαργίλου (πορκελάνης), ἢ ναυπηγία, ἢ πυροκονία, καὶ ἡ τυπογραφία εὐρεθῆσαν ἀπὸ τοὺς Κιναίους πολὺ ἀρχήτερα, πρὸς μεταχειρισθῶν αὐτὰ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης.

Οἱ Κιναῖοι ἀφίνουσι μόνον μικρὸν μέρος τοῦ γενίου, καὶ ξυρίζουσι τὴν κορυφὴν αὐτῶν, ὅπου ἀφίνουσι μόνον μικράν τινα δεσμίδα, τὴν δούιαν σχηματίζουσιν ὡς πλεξίδα, καὶ ἡτις θεωρεῖται ὡς ἔντιμον διακριτικὸν σημεῖον, διὰ τοῦτο καὶ κολάζουσι διὰ τῆς ἀποκοπῆς αὐτῆς τοὺς ἐνόχους τινῶν ἐγκλημάτων.

Αἱ γυναικεῖς ψυμφίζουσι ἀπὸ ἑπτὰ ἑτῶν ἡλικίας, τῶν δὲ εὐγενῶν, εὐθύς μετὰ τὴν γέννησιν αὐτῶν, ἐγκλείουσι τοὺς πόδας, εἰς εἶδος σιδηρῶν σανδάλων διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν αὔξησιν, καὶ οὕτως οὐδέποτε γίνονται μεγαλήτεροι ἀπὸ τέσσαρας ἢ πέντε Γαλλικοὺς δακτύλους, ὡς φαίνεται εἰς τὴν πρὸ δόθαλμῶν εἰκονογραφίαν. Οἱ ἀνδρες εἶναι ζηλότυποι καὶ οἱ πλούσιοι ἔξι αὐτῶν μεταχειρίζονται τοὺς εὐνούχους· ἡ πολυγαμία δὲν εἶναι συγκεχωρημένη, εἰμὴ μόνον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, μολοντοῦτο ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ πακοήθεια ὑπάρχουσι γενικῶς εἰς τὸν μέγιστον θραμμόν. Τὸ πρὸς τοὺς γονεῖς θρησκευτικὸν σέβας, εἶναι ἡ πρωτίστη θεμελιώδης βάσις τῆς ἡθικῆς καὶ πολιτικῆς τῶν Κιναίων. Η ἔξουσία ἐνὸς πατρὸς ἐπὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, εἶναι ὁ τύπος τῆς ἔξουσίας τοῦ Αὐτοκράτορος ἐφ' ὅλου τοῦ ἔθνους. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον μάλιστα, ὁ Μονάρχης ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ μεγίστην ὑπακοήν, ἐπειδὴ νομίζεται γενικὸς πατήρ ὅλων. Η πρώτη τῶν τεσσάρων ἴερῶν θιβλίων διδάσκει ὅτι, ἀπὸ τὰς γνώσεις καὶ τὴν διαγωγὴν ἐκάστου ἀτομικῶς θεωρούμενου, προκύπτει ἡ ὁρθὴ διοίκησις τῆς οἰκογενείας· ἀπὸ δὲ τὴν διοίκησιν τῆς οἰκογενείας, ἡ τῆς ἐπαρχίας ἡ τοῦ Βασελείου· διὰ τοῦτο δὲ ὁ μὲν Αὐτοκράτωρ ὀνομάζεται Πατήρ τοῦ Κράτους· δὲ ἀντιβασιλεὺς Πατὴρ τῆς ἐπαρχίας, τῆς δοποίας προεδρεύει· καὶ ὁ Μανδαρῖνος ἡ Διοικητὴ;

Πατὴρ τῆς Πόλεως, τὴν δοποίαν διοικεῖ· δὲ πατὴρ ἐκάστης οἰκογενείας εἶναι ἀπεριόριστος καὶ ἀπόλυτος ἀρχῶν αὐτῆς· ὅθεν ἔχει ἔξουσίαν ζωῆς καὶ θανάτου ἐπὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ πολλάκις πωλεῖ αὐτὰ ὡς εὐτελῆ ἀνδράποδα.

ΤΟ ΑΛΕΞΙΧΑΛΑΖΟΝ.

Η χάλαζα ὑπῆρξε καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς ἡ τρομεροτέρα μάστιξ τῶν καλλιεργημένων ἀγρῶν, διαφίειρουσα εἰς ὀλίγας μόνον στιγμὰς τὰ πολύμορφα ἔργα δλοκλήρου ἔτους, καὶ ἐπιχέουσα πανταχοῦ, ὅπου ἥθελεν ἐπιπέσει τὸν ὅλεθρον καὶ τὴν δυστυχίαν· ὁ δὲ γεωργὸς δὲν εἶχε δυνηθῆ μέχρι τοῦδε ν' ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν ἴδρωτων αὐτοῦ τὰς καταστρεπτικὰς αὐτῆς προσβολάς. Ἀλλ' ἡ ἐπιστήμη, ἡτις ἐφεύρε μηχανὴν πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ, ἥρχισεν ἥδη νὰ βαδίζῃ πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν μέσων, διὸ ὃν ἐλπίζεται ταχέως καὶ ἡ παντελῆς ἀπαλλαγὴ τοῦ γεωργοῦ ἀπὸ τὰς παγετώδεις ταύτας ἥροχάς, αἵτινες φθείρουσαι τὰ σπαρτὰ καὶ τὰς ὀπώρας, ἐπιφέρουσι τὴν ἔνδειαν, καὶ πολλάκις τὸν λιμὸν, εἰς τὴν φιλοπονωτέραν ταύτην τάξιν τῆς κοινωνίας.

Εἰς τὴν ἀρκτώαν Ἄμερικὴν ἀνήκει ἡ δόξα τῆς μεγάλης ταύτης ἀνακαλύψεως, ἡτις διεδόθη ἐκεῖθεν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, Ιταλίαν καὶ Ἐλβετίαν, τὰ μόνα μέρη τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ὅπου μέχρι σήμερον ἔγιναν πειράματα διὰ τῆς μηχανῆς τοῦ ἀλεξιχαλάζου.

Τὸ πρόβλημα ὅλον συνίσταται εἰς τὸ νὰ προλάβωσι τὸν εἰς τὰ νέφη σχηματισμὸν τῆς χαλάζης· τοῦτο δὲ θέλει κατορθωθῆναι, ἀμαρτινούτως τοῦ τρόπου τοῦ ν' ἀφερέσσωσιν ἀπ' αὐτὰ μέρα μέρος τοῦ ἡλεκτρικοῦ αὐτῶν.

Τὸ ἀλεξιχαλάζον λοιπὸν διαφέρει τοῦ ἀλεξικεράνου κατὰ τοῦτο, καθ' ὅτι τὸ μὲν ἀλεξικέρανον ἐλκύνει εἰς ἔαυτὸν τὸν κεραυνὸν, καὶ διευθύνει τρόπον τινα τὸν δρόμον αὐτοῦ, ἐμποδίζει τὴν τυχαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν πτῶσιν· ἐνῷ σκοπὸς τοῦ ἀλεξιχαλάζου εἶναι νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαίρας τῶν καλλιεργημένων ἀγρῶν σχηματισμὸν τῆς χαλάζης ἀμφότεροι· δὲ αἱ μηχαναὶ ἔχουσι βάσιν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν τὴν ἀνέγερσιν μεταλλιῶν καὶ εἰς ὅξην ληγόντων καμάκων.